

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 109

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 414 din 22 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă	2–3		
Decizia nr. 538 din 10 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (1) și ale art. 47 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4–6		
Decizia nr. 542 din 10 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	6–8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
14. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2023	9		
272/9.508/172/2022/M.23. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, al directorului			
		Serviciului Român de Informații, al ministrului afacerilor interne și al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Normelor privind efectuarea verificării aprofundate a antecedentelor persoanelor, conform prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, așa cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/103 al Comisiei din 23 ianuarie 2019	10–14
		2.506. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea în cadrul ansamblului Castelului Károlyi a cinci componente în Lista monumentelor istorice în categoria m — monument, II — arhitectură, toate în grupa B: Grajdul și manejul, Anexa sudică — corpul vestic (L1), Anexa sudică — corpul estic (L2), Turnul de apă, Casa porții sudice, situate în orașul Carei, județul Satu Mare, modificarea codului monumentului istoric Parc dendrologic, componentă din cadrul Ansamblului castelului Károlyi, și identificarea construcțiilor din cadrul acestuia care beneficiază de regimul juridic de monument istoric, precum și actualizarea adreselor poștale ale ansamblului Castelului Károlyi și ale componentelor acestuia	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 414

din 22 septembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandru Acatrinei în Dosarul nr. 6.078/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.049D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că, în această materie, există jurisprudență a Curții Constituționale. În acest sens, invocă Decizia nr. 6 din 15 ianuarie 2019 și Decizia nr. 164 din 24 martie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 2.387 din 4 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.078/3/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alexandru Acatrinei într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât permit revizuirea doar în situația în care Curtea Constituțională a declarat neconstituțională prevederea criticată, nu și în situația în care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă, însă considerentele pe care se bazează soluția edifică fondul cauzei.

6. Prin imposibilitatea de a formula cerere de revizuire întemeiată pe art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă pentru faptul că excepția de neconstituționalitate a fost respinsă, deși considerentele deciziei Curții Constituționale au înrăurire asupra fondului, partea este discriminată față de persoanele cărora le-a fost admisă excepția de neconstituționalitate ridicată.

7. Așadar, potrivit dispozițiilor legale criticate, este inadmisibilă cererea de revizuire formulată în temeiul unei decizii a Curții Constituționale prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate, dar ale cărei considerente sunt opuse considerentelor reținute de instanța judecătorească ce a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se dorește. Prevederea legală criticată exclude nejustificat și în mod discriminatoriu ipoteza ca motivul de revizuire să aibă la bază o excepție de neconstituționalitate respinsă, soluție care se întemeiază pe considerente ce ar putea schimba întru totul hotărârea a cărei revizuire se cere.

8. Dacă ar fi fost suspendată judecarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, respinsă ca inadmisibilă de Curtea Constituțională, judecătorul cauzei ar fi fost obligat să țină cont de considerentele deciziei instanței constituționale.

9. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, dispozițiile art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din aceste norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală. Instanța consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor constituționale ale art. 16, întrucât persoanele ale căror excepții de neconstituționalitate au fost admise nu se află în aceeași situație cu persoanele ale căror excepții de neconstituționalitate au fost respinse, ca inadmisibile, pe considerentul că dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: [...] 11. după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că revizuirea este o cale extraordinară de atac, ce poate fi exercitată numai în condițiile și pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege, fără a presupune o analiză a temeiniciei soluției cu privire la drepturile subiective deduse judecării. Admisibilitatea cazului de revizuire, reglementat de prevederile legale criticate, rezidă în însăși existența unei decizii a Curții Constituționale prin care se admite o excepție de neconstituționalitate invocată de o parte în cauza soluționată prin hotărârea definitivă supusă revizuirii.

16. Rațiunea dispozițiilor legale criticate constă în aceea că revizuirea poate fi cerută când hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală care a fost declarată neconstituțională după ce hotărârea a devenit definitivă, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

17. Dispozițiile legale constatate ca fiind neconstituționale nu mai pot fi aplicate de nicio instanță în nicio cauză și de nicio altă autoritate publică de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei Curții Constituționale. În ceea ce privește efectele unei decizii de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea a reținut că aceasta face parte din ordinea juridică normativă, prin efectul acesteia prevederea neconstituțională încetându-și aplicarea pentru viitor (a se vedea în acest sens Decizia nr. 847 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008). În aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității are putere numai pentru viitor, ceea ce

înseamnă că instanțele de judecată vor aplica decizia respectivă numai în cauzele pendinte la momentul publicării acesteia, cauze în care respectivele dispoziții contrare Legii fundamentale sunt aplicabile, precum și în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată, în această ultimă ipoteză decizia pronunțată de Curtea Constituțională constituind, în materie civilă, temei al revizuirii potrivit art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

18. Având în vedere că, în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care se urmărește împiedicarea unei judecări care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională (a se vedea în acest sens Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragraful 30), dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă dau efect juridic deciziilor Curții Constituționale, asigurând posibilitatea schimbării hotărârii pronunțate în temeiul unui text declarat ulterior neconstituțional.

19. Prin reglementarea acestui motiv de revizuire, legiuitorul a urmărit pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice care să reflecte adevărul, prin revenirea la starea de legalitate conformă cu Legea fundamentală.

20. Curtea a reținut în jurisprudența sa că dispozițiile art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din aceste norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală (a se vedea în acest sens Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, precitată, paragraful 29).

21. Faptul că o decizie de respingere a unei excepții de neconstituționalitate nu se circumscrie motivului de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă nu reprezintă niciun viciu de neconstituționalitate, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Acatrinei în Dosarul nr. 6.078/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 538

din 10 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (1) și ale art. 47 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 și 47 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Carmen Ionescu în Dosarul nr. 8.193/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 841D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 870 din 26 noiembrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.193/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 și 47 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Carmen Ionescu cu ocazia soluționării cererii de apel formulate împotriva unei sentințe civile pronunțate de Tribunalul București — Secția a VIII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, într-o cauză având ca obiect recalcularea pensiei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că timbrarea cererii de recuzare pentru incompatibilitate a judecătorilor cauzei în litigiile ce au ca obiect cereri scutite de plata taxei de timbru (cum ar fi cele referitoare la litigiul de muncă sau de asigurări sociale) este neconstituțională, întrucât suma de 100 de lei poate fi greu sau imposibil de plătit de către o persoană cu venituri modeste, mai ales în cadrul unui dosar în care se cere recalcularea pensiei. Apreciază că astfel se încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât „un cetățean cu venituri insuficiente va trebui să accepte

ca dosarul său să fie judecat de un magistrat incompatibil, fără a avea posibilitatea de a-l recuza”.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** și-a exprimat opinia în sensul că „supunerea cererii de recuzare taxei judiciare de timbru respectă drepturile constituționale, pentru situația particulară a imposibilității de achitare a acestei taxe, accesul la justiție fiind garantat prin utilizarea mecanismelor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008”.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 44 și 47 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. Din examinarea notelor scrise prin care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarea acesteia critică, de fapt, numai dispozițiile art. 44 alin. (1) și ale art. 47 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și pe cele ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, care constituie, astfel, obiect al excepției de neconstituționalitate, având următorul cuprins normativ:

— Art. 44 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „*Judecătorul aflat într-o situație de incompatibilitate poate fi recuzat de oricare dintre părți înainte de începerea oricărei dezbateri.*”;

— Art. 47 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „*Cererea de recuzare se poate face verbal în ședință sau în scris pentru fiecare judecător în parte, arătându-se cazul de incompatibilitate și probele de care partea înțelege să se folosească.*”;

— Art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „*Următoarele cereri formulate în cursul procesului sau în legătură cu un proces se taxează astfel:*

a) *cereri de recuzare în materie civilă — pentru fiecare participant la proces — pentru care se solicită recuzarea — 100 lei;*”.

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție privind accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 81 din 27 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018, Decizia nr. 462 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 28 octombrie 2019, Decizia nr. 553 din 7 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 17 august 2020, Decizia nr. 870 din 26 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 februarie 2021, sau Decizia nr. 474 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1067 din 8 noiembrie 2021, prin care Curtea a statuat în sensul constituționalității reglementării criticate.

13. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (1) și ale art. 47 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că dispozițiile legale criticate instituie cazuri de incompatibilitate a judecătorilor, precum și reguli privind recuzarea. Astfel, art. 44 alin. (1) prevede faptul că cererea de recuzare poate fi formulată de către părți dacă judecătorul se află într-unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege, iar dispoziția legală criticată stabilește modalitatea în care aceasta poate fi făcută. De asemenea, art. 47 alin. (1) reglementează condițiile de formă a cererii de recuzare a judecătorilor într-o cauză, lăsând posibilitatea părții interesate de a formula cererea de recuzare în două modalități, respectiv verbal, în ședință, fiind consemnată în încheierea de ședință, sau în scris, situație în care partea o poate depune fie la termenul de judecată, fie prin intermediul registraturii.

14. Referitor la cererea de recuzare, prin Decizia nr. 474 din 8 iulie 2021, precitată, paragraful 12, Curtea a subliniat că judecarea acesteia nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin aceasta legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului liber la justiție. De asemenea, prin Decizia nr. 38 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, Curtea a reținut că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. Astfel, potrivit art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă, examinarea cererii de recuzare se face „de îndată”, iar judecătorul sau părțile sunt ascultate numai „dacă se apreciază că este necesar”, în vederea împiedicării tergiversării soluționării cererii de recuzare și, implicit, a cauzei în care aceasta a fost formulată. Potrivit doctrinei, momentul la care partea interesată a cunoscut existența motivului de recuzare constituie o împrejurare de fapt, care va fi apreciată de instanța care soluționează cererea. Însă, pentru a evita abuzul, partea trebuie să probeze nu doar cazul de incompatibilitate, ci și împrejurările în care a luat cunoștință de acesta, astfel încât să se poată determina când a aflat că judecătorul este incompatibil. Așadar, modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții reprezintă o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple de recuzare, care să preîntâmpine cererile șicanatorii, de natură să tergiverseze soluționarea într-un termen rezonabil a cauzei.

Legiuitorul, asigurând dreptul la apărare al părților, a mai prevăzut la art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă că încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai de părți, odată cu hotărârea prin care s-a soluționat cauza, iar când această din urmă hotărâre este definitivă, încheierea va putea fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la comunicarea acestei hotărâri. Prin urmare, din perspectiva criticilor formulate, Curtea a reținut că nu este încălcat dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție.

15. De asemenea, prin Decizia nr. 474 din 8 iulie 2021, paragraful 14, Curtea a subliniat că textele de lege criticate din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură, prin intermediul cărora legiuitorul a instituit cadrul legal pentru exercitarea dreptului procedural de recuzare, în deplin acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Curtea a constatat, de asemenea, că normele legale criticate sunt reglementate cu suficientă claritate și precizie, interpretarea acestora în ansamblul actului normativ din care fac parte relevând cu claritate voința legiuitorului.

16. Totodată, prin Decizia nr. 81 din 27 februarie 2018, precitată, paragraful 18, Curtea a reținut că dispozițiile art. 47 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu limitează, ci, din contră, reglementează dreptul de a recuza judecătorii în vederea asigurării imparțialității justiției. Prin urmare, Curtea a constatat că dispoziția legală criticată dă expresie dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, având în vedere și faptul că legiuitorul, prin reglementarea procedurii de soluționare a cererii de recuzare, a urmărit asigurarea respectării termenului rezonabil și a principiului accesului liber la justiție.

17. Referitor la critica potrivit căreia timbrarea cererii de recuzare pentru incompatibilitate a judecătorilor cauzei în litigiile ce au ca obiect cereri scutite de plata taxei de timbru (cum ar fi cele referitoare la litigii de muncă sau de asigurări sociale) este neconstituțională, întrucât suma de 100 de lei, prevăzută de art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, poate fi greu sau imposibil de plătit de către o persoană cu venituri modeste, în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 266 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 iulie 2019, paragrafele 20 și 25, sau Decizia nr. 553 din 7 iulie 2020, precitată, paragraful 15, Curtea a reținut că formularea unei cereri de recuzare reprezintă o chestiune personală, întemeiată pe motive care privesc raporturile dintre partea care formulează cererea de recuzare și persoana a cărei recuzare se cere, iar taxa judiciară de timbru se plătește distinct pentru recuzarea fiecărui participant la proces. Instanța de contencios constituțional a reținut însă că nu se poate vorbi despre un quantum împovăraător al taxei judiciare de timbru, acesta fiind unul rezonabil, în quantum fix de 100 de lei, care nu este de natură să afecteze justițiabilul din punct de vedere financiar, și a statuat că nu pot fi primite criticile referitoare la restricționarea accesului la justiție prin instituirea acestei taxe fixe, datorată de justițiabil în cazul depunerii unei cereri de recuzare a membrilor completului de judecată, în materie civilă.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carmen Ionescu în Dosarul nr. 8.193/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 44 alin. (1) și ale art. 47 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 542

din 10 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Florin Bledea în Dosarul nr. 12.867/182/2017 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.249D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât, în realitate, criticile formulate vizează aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii, ce sunt de competența instanței de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 12.867/182/2017 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a

civilă, de contencios administrativ și fiscal, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 99 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Florin Bledea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia invocă o serie de aspecte de fapt ale speței și menționează că instanțele nu țin cont de intenția legiuitorului, procedând la aplicarea reglementării criticate în orice situație, în speță fiind vorba despre iluminare și semnalizare. În esență, susține că reglementarea criticată nu îndeplinește condițiile de publicitate ale unei norme juridice, nefiind publică lista defecțiunilor pentru care a fost sancționat, iar în acest fel consideră că îi este lezat dreptul la informare în ceea ce privește legislația, întrucât organele constatatoare aplică textul criticat în mod abuziv, pentru orice situații pe care le consideră defecțiuni, indiferent dacă au sau nu legătură cu sistemul de frânare sau cu mecanismul de direcție, reglementat prin art. 102 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, la care face referire textul criticat. Autorul excepției mai susține că prin formularea „defecțiuni tehnice, altele decât cele prevăzute” se conferă posibilitatea agentului constator de a decide după bunul plac dacă anumite aspecte sunt defecțiuni tehnice sau nu, iar în acest mod agenții constatori pot adăuga la lege aspecte pe care ei le consideră „alte defecțiuni” fără a exista o listă a defecțiunilor pe care participanții la trafic să le cunoască (de exemplu: vopsea de altă culoare, casetofon defect, brichetă

defectă etc.). Chiar dacă există Ordinul ministrului transporturilor și al ministrului afacerilor interne nr. 1.319/107/2018 privind modificarea Reglementărilor privind controlul tehnic în trafic al vehiculelor — RNTR 11, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și ministrului internelor și reformei administrative nr. 510/230/2007, autorul excepției arată că în cadrul acestora se specifică „deficiențe minore, majore sau periculoase”, și nu „defecțiuni tehnice”, ceea ce nu clarifică situația, având în vedere că art. 99 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se referă la „alte defecțiuni tehnice decât cele prevăzute la art. 102 alin. (3) lit. b)”, deci orice alte defecțiuni indiferent de modul de constatare. Așa fiind, autorul excepției susține că sancțiunea prevăzută la art. 99 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 ar trebui aplicată în baza unui act care să facă dovada existenței defecțiunilor tehnice, context în care arată că inspectorii Registrului Auto Român emit un Raport de control tehnic în trafic, însă nici acest raport nu specifică defecțiuni, ci neconformități sau deficiențe constatate.

6. Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, instanța consideră că reglementarea criticată din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 31 alin. (2) și nici celor ale art. 52 alin. (2), având în vedere că în cauză nu se pune problema îngerării dreptului petentului la informațiile de interes public.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 99 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care în redactarea criticată de autorul excepției aveau următorul cuprins normativ: „(1) *Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa I de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de către persoane fizice: [...] 18. conducerea pe drumurile publice a unui vehicul cu defecțiuni tehnice, altele decât cele prevăzute la art. 102 alin. (3) lit. b), ori care are lipsă unul sau mai multe elemente de caroserie sau aceasta este deteriorată vizibil.*”

Art. 102 alin. (3) lit. b) la care face referire textul criticat prevedea următoarele: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amendă prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte: [...]*

b) conducerea vehiculului cu defecțiuni grave la sistemul de frânare sau la mecanismul de direcție, constatate de poliția rutieră împreună cu specialiștii Registrului Auto Român;”.

11. Curtea menționează că reglementarea criticată a fost modificată prin art. I pct. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 23 august 2017, și a intrat în vigoare începând cu data de 20 mai 2018, potrivit art. V alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2017, având următorul cuprins: „*Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa I de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de către persoane fizice: [...] 18. conducerea pe drumurile publice a unui vehicul cu deficiențe majore, altele decât cele prevăzute la art. 101 alin. (1) pct. 11.*”

Potrivit art. 101 alin. (1) pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „(1) *Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de persoane fizice: [...] 11. conducerea unui autovehicul, tractor agricol sau forestier, remorcă sau tramvai cu deficiențe majore la sistemul de frânare sau mecanismul de direcție, la sistemul de iluminare sau de avertizare sonoră ori când acestea lipsesc;*”

12. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dispozițiile legale criticate își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei deduse judecării, așa încât Curtea are competența de a se pronunța asupra constituționalității acestora, în redactarea criticată de autorul excepției de neconstituționalitate.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 31 alin. (2), potrivit cărora „*Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal*”, și celor ale art. 52 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticilor formulate, Curtea reține că, pe de o parte, autorul excepției invocă o serie de aspecte de fapt ale speței, precizând că instanțele judecătorești nu țin cont de intenția legiuitorului în ceea ce privește circumstanțierea faptelor contravenționale prevăzute de dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și procedează la aplicarea acestora în orice situație, în speță, susținând acesta, fiind vorba despre iluminare și semnalizare. Curtea apreciază că o atare critică excedează controlului de constituționalitate, având în vedere că vizează aspecte referitoare la modalitatea de interpretare și aplicare a legii de către instanțele judecătorești.

15. În acest sens, printr-o jurisprudență constantă, Curtea s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii, iar prin Decizia nr. 317 din 11 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1037 din 29 octombrie 2021, paragraful 25, s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției, iar interpretarea și aplicarea normelor la litigiul dedus judecării reprezintă atribuția instanțelor de judecată,

pentru determinarea înțelesului acestora existând instituția recursului în interesul legii sau instituția hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

16. Pe de altă parte, Curtea observă că nemulțumirile autorului excepției vizează împrejurarea că reglementarea criticată nu îndeplinește condițiile de publicitate ale unei norme juridice, nefiind publică lista defecțiunilor pentru care a fost sancționat, iar în acest fel consideră că îi este lezat dreptul la informare în ceea ce privește legislația, întrucât organele constatatoare aplică textul criticat în mod abuziv, pentru orice situații pe care le consideră defecțiuni, indiferent dacă au sau nu legătură cu sistemul de frânare sau mecanismul de direcție, reglementat prin art. 102 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, la care face referire textul criticat, sens în care susține că se încalcă dispozițiile constituționale ale art. 31 alin. (2) și ale art. 52 alin. (1) și (2). Raportat la aceste susțineri, Curtea apreciază că dispozițiile constituționale ale art. 31 alin. (2), care reglementează dreptul la informație, respectiv obligația autorităților publice, potrivit competențelor ce le revin, să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal, și cele ale art. 52 alin. (2), care reglementează condițiile și limitele exercitării dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, și care este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, nu au incidență în speță, având în vedere că în cauză nu se pune problema îngerării dreptului autorului excepției la informațiile de interes public.

17. În acest sens, prin Decizia nr. 738 din 8 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 26 februarie 2021, paragraful 16, Curtea a reținut că dreptul fundamental la informație, așa cum este consacrat de norma constituțională a art. 31, implică dreptul persoanei de a avea acces neîngrădit la orice informație de interes public și obligația corelativă a autorităților publice, potrivit competențelor ce le revin, de a asigura informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Florin Bledea în Dosarul nr. 12.867/182/2017 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2023

În temeiul art. VI alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2023.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul hotărârilor judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2023, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială personalului Ministerului Afacerilor Interne, se realizează eșalonat, în cinci tranșe, potrivit prevederilor art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

(2) Termenul privind eșalonarea anuală la plată prevăzut la alin. (1) se calculează de la data la care hotărârea judecătorească prevăzută la art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 devine executorie, iar plata fiecărei tranșe din valoarea titlului executoriu se realizează într-un an calendaristic.

(3) Sumele datorate în temeiul titlului executoriu, prevăzute la art. 1, cuprind atât sumele reprezentând drepturile de natură salarială actualizate cu indicii prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică, cât și sumele datorate pentru plata de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale.

(4) Actualizarea cu indicii prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică a sumelor reprezentând drepturile de natură salarială datorate în temeiul titlului executoriu se determină după următoarea formulă de calcul:

$$A = (\text{suma de actualizat} \times \text{IPC}) / 100,$$

unde:

A — suma totală necesar a fi achitată, ca urmare a actualizării;

suma de actualizat — suma corespunzătoare unei tranșe, prin aplicarea procentului corespunzător anului în care se va efectua plata, la valoarea titlului executoriu;

IPC — indicii prețurilor de consum, astfel cum a fost stabilit de Institutul Național de Statistică, valabil la data la care se

efectuează plata sumei, comparativ cu luna în care această sumă trebuia plătită.

(5) La sumele actualizate în condițiile alin. (4) se acordă dobânda legală remuneratorie, calculată de la data la care hotărârea judecătorească a rămas executorie.

Art. 3. — Prevederile art. 2 alin. (1) și (2) se aplică și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2023, având ca obiect acordarea unor drepturi reprezentând diurnă, cazare, hrană sau facilitarea legăturii cu familia, prevăzute de legislația privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, pentru perioade anterioare anului 2020.

Art. 4. — (1) Cheltuielile bugetare determinate de plata sumelor prevăzute la art. 2 alin. (3) și art. 3 se suportă din bugetele ordonatorilor de credite care asigurau plata soldelor/salariilor personalului beneficiar în perioada de referință pentru care sunt solicitate în instanță sumele reprezentând drepturi de natură salarială, în limita fondurilor bugetare alocate cu această destinație, potrivit legii.

(2) În situația desființării ordonatorilor de credite prevăzuți la alin. (1), plata sumelor prevăzute la art. 2 alin. (3) și art. 3 se asigură din bugetul propriu al ordonatorului de credite care preia în finanțare activitatea unităților respective.

Art. 5. — Ordonatorii de credite care asigură plata sumelor datorate comunică beneficiarilor eșalonarea la plată a valorii titlului executoriu, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și procedurii stabilite prin prezentul ordin.

Art. 6. — Contribuțiile sociale obligatorii și impozitul aferent plății sumelor datorate se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

MINISTERUL
TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 272 din 15 martie 2022

SERVICIUL ROMÂN
DE INFORMAȚII
Nr. 9.508
din 14 decembrie 2022

MINISTERUL
AFACERILOR INTERNE
Nr. 172
din 23 noiembrie 2022

MINISTERUL
APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.23
din 26 ianuarie 2023

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind efectuarea verificării aprofundate a antecedentelor persoanelor, conform prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, așa cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/103 al Comisiei din 23 ianuarie 2019

În temeiul dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, așa cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/103 al Comisiei din 23 ianuarie 2019, și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, și ale art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, directorul Serviciului Român de Informații, ministrul afacerilor interne și ministrul apărării naționale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind efectuarea verificării aprofundate a antecedentelor persoanelor, conform prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, așa cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/103

al Comisiei din 23 ianuarie 2019, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Avizelor pozitive emise de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2022, aprobată cu modificări prin Legea nr. 245/2022, înainte de intrarea în vigoare a prezentului ordin, le sunt aplicabile normele prevăzute la art. 1, inclusiv în ceea ce privește valabilitatea avizelor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Viceprim-ministru, ministrul
transporturilor și
infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu

Directorul Serviciului Român
de Informații,
Eduard Hellvig

p. Ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

Ministrul apărării naționale,
Angel Tîlvăr

ANEXĂ

NORME

privind efectuarea verificării aprofundate a antecedentelor persoanelor, conform prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, așa cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/103 al Comisiei din 23 ianuarie 2019

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 al Comisiei din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, cu modificările și

completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2015/1.998*, stabilește obligativitatea, pentru anumite persoane care își desfășoară activitatea în aviația civilă, de a trece cu succes o verificare aprofundată a antecedentelor.

(2) În aplicarea Regulamentului (UE) 2015/1.998, persoanele care se încadrează la prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022, aprobată cu modificări prin

Legea nr. 245/2022, sunt supuse unei verificări aprofundate a antecedentelor, conform procesului descris de prezentele norme.

(3) Verificarea antecedentelor este un standard de securitate prevăzut de Regulamentul nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.320/2002, denumit în continuare *Regulamentul nr. 300/2008*, iar entitățile care, conform Programului național de securitate aeronautică, aplică standarde de securitate aeronautică trebuie să elaboreze, aplice și mențină un program de securitate.

(4) Verificarea aprofundată a antecedentelor se efectuează de către Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Apărării Naționale, conform atribuțiilor ce le revin, la solicitarea Autorității Aeronautice Civile Române, după ce persoana a trecut cu succes o verificare standard a antecedentelor.

(5) În cadrul procesului de verificare aprofundată a antecedentelor persoanelor, Autoritatea Aeronautică Civilă Română:

a) emite avizul pozitiv după obținerea avizului favorabil rezultat ca urmare a efectuării verificărilor aprofundate de către instituțiile menționate la alin. (4);

b) emite avizul negativ după obținerea unui aviz nefavorabil rezultat ca urmare a efectuării verificărilor aprofundate din partea cel puțin a uneia dintre instituțiile menționate la alin. (4);

c) retrage avizul pozitiv în situațiile în care, ulterior comunicării unui aviz favorabil, cel puțin una dintre instituțiile menționate la alin. (4) obține date și informații care conduc la schimbarea acestui aviz într-unul nefavorabil.

CAPITOLUL II

Autorizarea entităților care transmit solicitarea de verificare aprofundată a antecedentelor

Art. 2. — În vederea derulării procesului de verificare aprofundată a antecedentelor, entitățile care solicită, pentru personalul propriu sau pentru personalul altor entități, o verificare aprofundată trebuie să fie autorizate de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

Art. 3. — Pentru obținerea autorizării ca entitate ce poate efectua verificarea standard a antecedentelor, respectiv ce poate solicita verificarea aprofundată a antecedentelor, entitățile prevăzute la art. 2 transmit Autorității Aeronautice Civile Române o solicitare la care se anexează:

a) programul de securitate care descrie metodele și procedurile care sunt urmate de entitate pentru a se conforma cerințelor Programului național de securitate aeronautică și cerințelor prezentelor norme. Programul trebuie să descrie inclusiv modul în care entitatea urmează să monitorizeze respectarea acestor metode și proceduri;

b) lista persoanelor autorizate din cadrul entității, care confirmă trecerea cu succes a verificării standard a antecedentelor și care pot solicita verificarea aprofundată a antecedentelor în numele entității;

c) dovada pregătirii de bază în domeniul securității aviației civile, conform cerințelor pct. 11.2.2 din anexa la Regulamentul (UE) 2015/1.998, pentru persoanele prevăzute la lit. b);

d) informațiile și declarația semnată prevăzute în anexa la prezentele norme, pentru persoanele prevăzute la lit. b).

Art. 4. — Programul de securitate al unui operator aeroportuar, transportator aerian, agent abilitat, expeditor cunoscut sau furnizor de provizii de bord care descrie metodele

și procedurile de urmat pentru a se conforma cerințelor din Regulamentul (CE) nr. 300/2008 și din actele de punere în aplicare a acestuia, cerințelor Programului național de securitate aeronautică și cerințelor prezentelor norme se consideră a îndeplini cerința privind programul de securitate al unei entități prevăzute la art. 3 lit. a).

Art. 5. — Persoanele prevăzute la art. 3 lit. b) trebuie să treacă cu succes o verificare aprofundată a antecedentelor, cu excepția persoanelor pentru care verificarea antecedentelor este încă valabilă, în sensul prevederilor pct. 11.1.12 din anexa la Regulamentul (UE) 2015/1.998.

Art. 6. — (1) Autoritatea Aeronautică Civilă Română analizează documentația transmisă conform art. 3 și solicită Serviciului Român de Informații, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Apărării Naționale efectuarea unei verificări aprofundate a antecedentelor pentru persoanele prevăzute la art. 3 lit. b).

(2) Solicitarea este însoțită de informațiile prevăzute în anexa la prezentele norme, pentru fiecare persoană în parte.

Art. 7. — (1) După emiterea avizului pozitiv care atestă că persoanele prevăzute la art. 3 lit. b) au trecut cu succes o verificare aprofundată a antecedentelor și, în cazul în care Autoritatea Aeronautică Civilă Română constată că celelalte condiții prevăzute la art. 3 sunt îndeplinite, aceasta emite o dispoziție a directorului general de autorizare ca entitate ce poate solicita verificarea aprofundată a antecedentelor.

(2) Entitățile autorizate să solicite verificarea aprofundată a antecedentelor sunt entități care aplică măsuri de securitate a aviației civile, așa cum sunt stabilite de art. 3 alin. (3) lit. h) din Programul național de control al calității în domeniul securității aviației civile — PNCC-SECA, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.613/2014, cu modificările și completările ulterioare, și sunt supuse controlului calității în domeniul securității aviației civile.

(3) În cazul în care constată că entitatea autorizată să solicite verificarea aprofundată a antecedentelor nu mai respectă cerințele Regulamentului (UE) 2015/1.998 și ale prezentelor norme, Autoritatea Aeronautică Civilă Română retrage, prin dispoziție a directorului general, autorizarea acordată.

Art. 8. — În situația necesității modificării listei persoanelor autorizate din cadrul entității, prevăzute la art. 3 lit. b), entitatea solicită Autorității Aeronautice Civile Române modificarea în mod corespunzător a acesteia, care se face prin parcurgerea procesului prevăzut la art. 5—7.

Art. 9. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română, Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Apărării Naționale sunt exceptate de la procedura de autorizare ca entitate ce poate solicita verificarea aprofundată.

Art. 10. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română gestionează o evidență a entităților autorizate ce pot solicita verificarea aprofundată a antecedentelor și a persoanelor autorizate din cadrul fiecăreia dintre aceste entități, precum și a persoanelor fizice pentru care a emis aviz pozitiv în conformitate cu prezentele norme, iar aceasta nu are un caracter public.

Art. 11. — (1) Entitățile care au personal ce necesită o verificare aprofundată a antecedentelor pot subcontracta procesul de verificare standard a antecedentelor și procesul de solicitare a verificării aprofundate a antecedentelor unei entități autorizate de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, cu respectarea prevederilor art. 3.

(2) Persoanele fizice care trebuie supuse unei verificări aprofundate a antecedentelor conform prevederilor art. 4

alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022, aprobată cu modificări prin Legea nr. 245/2022, pot contracta procesul de verificare standard a antecedentelor și procesul de solicitare a verificării aprofundate a antecedentelor unei entități autorizate de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

CAPITOLUL III

Transmiterea solicitării de verificare aprofundată a antecedentelor

Art. 12. — Entitățile autorizate de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, conform prevederilor art. 7, realizează verificarea standard a antecedentelor pentru fiecare persoană pentru care se solicită o verificare aprofundată a antecedentelor.

Art. 13. — După confirmarea că o persoană a trecut cu succes verificarea standard a antecedentelor, entitatea transmite către Autoritatea Aeronautică Civilă Română solicitarea de verificare aprofundată a antecedentelor, însoțită de toate informațiile și declarația semnată prevăzute în anexa la prezentele norme, pentru fiecare persoană în parte.

Art. 14. — Solicitățile către Autoritatea Aeronautică Civilă Română sunt transmise de către persoanele din cadrul entității respective, incluse în lista prevăzută la art. 3 lit. b).

Art. 15. — În situația în care documentația transmisă de către entitățile solicitante și înregistrată la Autoritatea Aeronautică Civilă Română în vederea efectuării unei verificări aprofundate a antecedentelor nu este completă și conformă cu prevederile legale și/sau necesită clarificări, se comunică solicitantului, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data înregistrării, observațiile și/sau propunerile necesare modificării/completării acesteia, cu mențiunea că solicitarea de verificare completată și retransmisă este considerată ca fiind solicitare inițială.

CAPITOLUL IV

Efectuarea verificării aprofundate a antecedentelor de către Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Apărării Naționale

Art. 16. — (1) După finalizarea procesului de verificare a informațiilor transmise de către entitate potrivit procedurilor prevăzute la art. 12—15, Autoritatea Aeronautică Civilă Română solicită Serviciului Român de Informații, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Apărării Naționale efectuarea verificării aprofundate a antecedentelor.

(2) Solicitarea este însoțită de informațiile prevăzute în anexa la prezentele norme, pentru fiecare persoană în parte.

Art. 17. — După primirea solicitării transmise de Autoritatea Aeronautică Civilă Română, Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Apărării Naționale analizează solicitarea, potrivit competențelor ce le revin, și comunică Autorității Aeronautice Civile Române rezultatul verificărilor aprofundate, sub forma unui aviz favorabil sau, după caz, nefavorabil.

Art. 18. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română asigură evidența centralizată a avizelor primite din partea Serviciului Român de Informații, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Apărării Naționale, evidență care va avea caracter nepublic sau clasificat, după caz.

Art. 19. — (1) În aplicarea prevederilor prezentelor norme, Autoritatea Aeronautică Civilă Română, Serviciul Român de Informații și Ministerul Apărării Naționale stabilesc metodele

concrete de relaționare interinstituțională, utilizând sisteme informatice securizate, dedicate de comunicare, pentru transmiterea și recepționarea solicitărilor, respectiv pentru transmiterea și recepționarea avizelor, asigurând confidențialitatea, autenticitatea, integritatea, disponibilitatea și prevenirea accesului neautorizat la aceste schimburi de date.

(2) În relația cu Ministerul Afacerilor Interne, Autoritatea Aeronautică Civilă Română utilizează un sistem informatic dedicat de comunicare a solicitărilor și a avizelor prin intermediul portalului electronic cu acces securizat implementat la nivelul Autorității Aeronautice Civile Române.

CAPITOLUL V

Transmiterea avizului cu privire la verificarea aprofundată a antecedentelor către solicitant

Art. 20. — În cazul în care, în urma efectuării verificărilor aprofundate de către Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Apărării Naționale, avizele prevăzute la art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022, aprobată cu modificări prin Legea nr. 245/2022, sunt favorabile, Autoritatea Aeronautică Civilă Română emite avizul pozitiv pentru persoana verificată și îl comunică entității solicitante.

Art. 21. — În cazul în care, în urma verificării situațiilor prevăzute la art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022, aprobată cu modificări prin Legea nr. 245/2022, Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Interne sau Ministerul Apărării Naționale comunică Autorității Aeronautice Civile Române avizul nefavorabil cu privire la persoana verificată, Autoritatea Aeronautică Civilă Română emite și comunică entității solicitante avizul negativ.

Art. 22. — (1) Transmiterea avizului din partea Serviciului Român de Informații, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Apărării Naționale se realizează în termen de maximum 40 de zile de la primirea solicitării din partea Autorității Aeronautice Civile Române.

(2) Termenul de 40 de zile poate fi extins cu maximum 10 zile în cazul persoanelor ce au avut rezidență în ultimii 5 ani în alte state.

(3) Avizul Autorității Aeronautice Civile Române este transmis către entitatea solicitantă, în formă neclasificată, în termen de 5 zile lucrătoare după primirea avizelor din partea Serviciului Român de Informații, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Apărării Naționale, fără a indica în cuprinsul acestuia forma avizului primit din partea acestor instituții.

CAPITOLUL VI

Valabilitatea verificării aprofundate a antecedentelor

Art. 23. — În situațiile în care, ulterior comunicării unui aviz favorabil, Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Interne sau Ministerul Apărării Naționale obțin date și informații care conduc la schimbarea rezultatului prevăzut la art. 20, acestea comunică Autorității Aeronautice Civile Române un aviz nefavorabil, în vederea retragerii avizului pozitiv.

Art. 24. — (1) Avizul pozitiv emis de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română este valabil maximum 12 luni de la data emiterii, cu posibilitatea de prelungire pentru perioade de câte 12 luni, fără a depăși 5 ani de la data emiterii inițiale, în condițiile prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) Avizul pozitiv emis de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română este supus unui mecanism de revizuire permanentă, astfel:

a) entitățile solicitante prevăzute la art. 2 transmit anual către Autoritatea Aeronautică Civilă Română o situație a avizelor pentru care doresc menținerea acestora în mecanismul de revizuire permanentă;

b) Autoritatea Aeronautică Civilă Română centralizează anual situația avizelor supuse mecanismului de revizuire permanentă și transmite această situație către Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Apărării Naționale;

c) odată cu situația anuală a avizelor supuse mecanismului de revizuire permanentă, Autoritatea Aeronautică Civilă Română transmite o solicitare către Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Apărării Naționale, pentru a confirma sau, respectiv, infirma îndeplinirea în continuare a condițiilor în baza cărora au emis avizul favorabil pentru respectivele persoane;

d) Serviciul Român de Informații notifică, în cel mai scurt timp posibil, Autoritatea Aeronautică Civilă Română în situația în care consideră că o persoană pentru care a emis anterior un aviz favorabil nu mai îndeplinește condițiile necesare emiterii unui astfel de aviz;

e) în baza confirmării primite conform lit. c), Autoritatea Aeronautică Civilă Română emite un aviz de prelungire a valabilității avizului inițial;

f) Autoritatea Aeronautică Civilă Română emite un aviz negativ în cazul în care în urma solicitărilor de la lit. c) se infirmă îndeplinirea în continuare a condițiilor în baza cărora au emis avizul favorabil sau a primirii unei notificări conform lit. d), cu informarea corespunzătoare a Serviciului Român de Informații, Ministerului Afacerilor Interne și a Ministerului Apărării Naționale.

(3) Autoritatea Aeronautică Civilă Română poate prelungi valabilitatea avizelor emise cu o perioadă de maximum 3 luni față de termenul prevăzut la alin. (1), în cazul în care nu se poate finaliza în timp procesul descris la alin. (2), cu informarea în consecință a Serviciului Român de Informații, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării Naționale și a entităților solicitante prevăzute la art. 2.

Art. 25. — Entitatea solicitantă trebuie să informeze de îndată Autoritatea Aeronautică Civilă Română în situația în care, în perioada de valabilitate a avizului pozitiv pentru una dintre persoanele pentru care a făcut solicitare, intervine una din următoarele situații:

a) expirarea, retragerea sau returnarea legitimației, așa cum este aceasta definită la pct. 1.2 din anexa la Regulamentul (UE) 2015/1.998, cu modificările și completările ulterioare, care îi acordă acces neînsoțit în zona de securitate cu acces restricționat dintr-un aeroport; sau

b) încetarea contractului de muncă al persoanei verificate; sau

c) schimbarea angajatorului persoanei verificate; sau

d) încetarea necesității de a avea acces în zonele de securitate cu acces restricționat.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 26. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română, prin intermediul Direcției securitate aeronautică, asigură menținerea condițiilor optime, din punct de vedere tehnic și logistic, de primire, respectiv transmitere a documentației prevăzute la art. 3 și 13, precum și de primire a avizelor din partea instituțiilor abilitate.

Art. 27. — Anexa face parte integrantă din prezentele norme.

*ANEXĂ
la norme*

DATE NECESARE

a fi transmise pentru persoanele care fac obiectul verificării aprofundate a antecedentelor

1. Date despre entitatea angajatoare

a) numele entității la care este sau urmează să fie angajată persoana;

b) CUI entitate angajatoare;

c) funcția/postul pe care este sau urmează să fie angajată persoana.

2. Date despre persoană

a) nume;

b) nume anterioare (în ultimii cinci ani);

c) prenume;

d) prenume anterioare (în ultimii cinci ani);

e) numele și prenumele mamei;

f) numele și prenumele tatălui;

g) data nașterii;

h) țară naștere, locul nașterii: localitate, județ;

i) CNP;

j) cetățenie;

k) naționalitate;

l) carte/buletin de identitate: seria, numărul;

m) pentru cetățenii străini (dacă dețin) se completează și pașaport și permis de ședere: seria, numărul.

3. Date despre locuința persoanei
- adresa unde locuiește efectiv: localitatea, județul, strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul;
 - data de la care locuiește efectiv la adresa menționată;
 - domiciliul din cartea/buletinul de identitate;
 - adrese unde a locuit anterior, în ultimii 5 ani, în țară și/sau în străinătate, perioada/intervalul aferent fiecărei perioade.
4. Date de contact și conturi de socializare ale persoanei
- telefon personal 1, telefon personal 2, telefon de serviciu, e-mail;
 - conturi de socializare: platforma (de exemplu, Facebook, Instagram, Twitter etc.) 1, 2 ...: denumirea contului 1, denumirea contului 2 și ID cont.
5. Date despre studiile persoanei (începând cu cele mai recente studii până la cele mai vechi)
- studii: liceu, facultate, ...: denumirea instituției unde au fost urmate studiile, forma de studii (zi, seral, ÎD, ÎFR), perioada;
 - cursuri efectuate în ultimii 5 ani: denumirea entității care a organizat cursul, denumirea cursului, perioada cursului.
6. Date despre situația profesională (începând cu cele mai recente locuri de muncă până la cele mai vechi)
- situația profesională prezentă: denumirea angajatorului, CUI entitate angajatoare, data de la care este angajat, funcția pe care este angajat, alte funcții deținute la acest angajator de la încadrare, adresa locului de desfășurare efectivă a activității profesionale;
 - situația profesională în ultimii 5 ani, pentru fiecare perioadă descrisă prin zi/lună/an: denumirea angajatorului, CUI entitate angajatoare, funcția pe care este angajat, alte funcții deținute la acest angajator de la încadrare, adresa locului de desfășurare efectivă a activității profesionale, date de contact ale angajatorului respectiv (telefon, e-mail).
7. Date cu privire la lacunele (perioadele de timp) mai mari de 28 de zile din ultimii 5 ani în care nu a fost angajat sau nu a urmat studii de lungă durată: pentru fiecare perioadă definită prin zi/lună/an trebuie explicată activitatea desfășurată și aduse dovezi care să demonstreze veridicitatea celor declarate.
8. Persoana/Persoanele care a/au verificat corectitudinea prevederilor de la punctele 1—7
9. Date despre antecedente și cazier
- 9.1. Ați fost vreodată reținut, arestat preventiv, anchetat, pus sub acuzare, judecat, condamnat (inclusiv la amenda penală sau interzicerea unor drepturi), grațiat, amnistiat, eliberat pe cauțiune, eliberat condiționat?
- În caz afirmativ, detaliați: ...
- 9.2. Ați fost vreodată anchetat administrativ, sancționat administrativ, amendat de către poliție sau autorități civile? Dacă da, pentru ce fapte? În ce an (dacă vă amintiți)?
- În caz afirmativ, detaliați: ...
- 9.3. Ați fost vreodată implicat în acțiuni teroriste?
- În caz afirmativ, detaliați: ...
- 9.4. Ați fost vreodată membru sau simpatizant al unei grupări implicate în acțiuni teroriste?
- În caz afirmativ, detaliați: ...
- 9.5. Ați fost vreodată în relații apropiate cu o persoană care a activat sau a simpatizat cu astfel de grupări?
- În caz afirmativ, detaliați: ...
- 9.6. Aveți antecedente penale în alte state de rezidență, în cursul ultimilor cinci ani?
- În caz afirmativ, detaliați: ...
- 9.7. Aveți antecedente penale în alte state de rezidență, înainte de ultimii cinci ani?
- În caz afirmativ, detaliați: ...
10. Declarație
- Subsemnata/Subsemnatul,
- Declar că toate datele furnizate mai sus sunt reale.
- Declar că am luat cunoștință de faptul că verificările efectuate potrivit prevederilor legale pot duce la un aviz pozitiv sau negativ emis de autoritatea competentă.
- Consimt ca toate datele furnizate mai sus sau alte date a căror furnizare va fi necesară să facă obiectul verificărilor legale, conștient fiind de consecințele legale ale declarațiilor false sau omisiunilor cu bună-știință.
- Mă angajez să furnizez orice date suplimentare care îmi vor fi solicitate în eventualitatea unor neclarități, precum și să informez, din proprie inițiativă, asupra oricărei modificări apărute în cele declarate mai sus.
- Îmi exprim acordul cu privire la utilizarea datelor mele personale de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română și instituțiile abilitate, în scopul îndeplinirii activităților specifice, cu respectarea prevederilor legale.
- Data
- Semnătura
11. Persoana care confirmă trecerea cu succes a verificării standard a antecedentelor: funcția, numele și prenumele, data, semnătura acesteia

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind clasarea în cadrul ansamblului Castelului Károlyi a cinci componente în Lista monumentelor istorice în categoria m — monument, II — arhitectură, toate în grupa B: Grajdul și manejul, Anexa sudică — corpul vestic (L1), Anexa sudică — corpul estic (L2), Turnul de apă, Casa porții sudice, situate în orașul Carei, județul Satu Mare, modificarea codului monumentului istoric Parc dendrologic, componentă din cadrul Ansamblului castelului Károlyi, și identificarea construcțiilor din cadrul acestuia care beneficiază de regimul juridic de monument istoric, precum și actualizarea adreselor poștale ale ansamblului Castelului Károlyi și ale componentelor acestuia

Având în vedere Referatul de aprobare înregistrat la Direcția patrimoniu cultural cu nr. 3.514/2.021 din 4.01.2023, în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monumente istorice în cadrul ansamblului Castelului Károlyi, situat în orașul Carei, județul Satu Mare, următoarele componente, toate în grupa B, categoria m — monument:

- Grajdul și manejul, cu codul LMI SM-II-m-B-05280.03;
- Anexa sudică — corpul vestic (L1), cu codul LMI SM-II-m-B-05280.04;
- Anexa sudică — corpul estic (L2), cu codul LMI SM-II-m-B-05280.05;
- Turnul de apă, cu codul LMI SM-II-m-B-05280.06;
- Casa porții sudice, cu codul LMI SM-II-m-B-05280.07.

(2) Se modifică codul LMI al obiectivului clasat ca monument istoric cu denumirea Parc dendrologic din SM-II-s-A-05280.02 în SM-II-m-A-05280.02. Următoarele construcții se identifică a face parte din monumentul istoric Parc dendrologic: poarta sudică și gardul istoric; restul construcțiilor din parc nu beneficiază de acest regim juridic de protecție.

- (3) Adresele ansamblului și ale componentelor sale sunt:
- Bd. 25 Octombrie nr. 2, Str. 1 Decembrie 1918 nr. 1, str. Gr. Károlyi Sándor nr. 1, orașul Carei, județul Satu Mare, pentru ansamblul Castelului Károlyi;

- Bd. 25 Octombrie nr. 2, orașul Carei, județul Satu Mare, pentru Castelul Károlyi;

- Str. 1 Decembrie 1918 nr. 1, Bd. 25 Octombrie nr. 2, str. Gr. Károlyi Sándor nr. 1, orașul Carei, județul Satu Mare, pentru Parcul dendrologic;

- Bd. 25 Octombrie nr. 2, orașul Carei, județul Satu Mare, pentru Grajdul și manejul;

- Bd. 25 Octombrie nr. 2, orașul Carei, județul Satu Mare, pentru Anexa sudică — corpul vestic (L1);

- Bd. 25 Octombrie nr. 2, orașul Carei, județul Satu Mare, pentru Anexa sudică — corpul estic (L2);

- Bd. 25 Octombrie nr. 2, orașul Carei, județul Satu Mare, pentru Turnul de apă;

- Str. 1 Decembrie 1918 nr. 1, orașul Carei, județul Satu Mare, pentru Casa porții sudice.

(4) Zona de protecție a monumentelor istorice este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Camelia Veronica Marcu,
secretar general

Zona de protecție a ansamblului Castelului Károlyi cu componentele sale situate în orașul Carei, județul Satu Mare, delimitată prin puncte de inflexiune, determinate în coordonate Stereo '70

	X (Est)	Y (Nord)
1	X = 309575.8771	Y = 690289.6755
2	X = 309648.1817	Y = 690105.6769
3	X = 309415.7972	Y = 690005.5763
4	X = 309413.5224	Y = 689979.5736
5	X = 309384.2518	Y = 689976.5048
6	X = 309394.7620	Y = 689888.5853
7	X = 309367.8530	Y = 689812.5949
8	X = 309428.1224	Y = 689793.6609
9	X = 309422.3762	Y = 689775.6993
10	X = 309461.3755	Y = 689764.6167
11	X = 309467.9810	Y = 689825.6220
12	X = 309537.7206	Y = 689834.0000
13	X = 309530.8329	Y = 689862.7020
14	X = 309704.3834	Y = 689947.5735
15	X = 309980.9672	Y = 690042.5486
16	X = 309986.1152	Y = 690025.4027
17	X = 310233.5807	Y = 690107.2026

	X (Est)	Y (Nord)
18	X = 310201.7405	Y = 690216.2578
19	X = 310162.9508	Y = 690218.5206
20	X = 310164.5035	Y = 690282.3816
21	X = 310192.3237	Y = 690280.7032
22	X = 310207.4669	Y = 690326.1027
23	X = 310166.1807	Y = 690356.1230
24	X = 310096.6696	Y = 690389.1802
25	X = 310116.3490	Y = 690429.1094
26	X = 310075.6255	Y = 690459.0849
27	X = 310034.5587	Y = 690487.6603
28	X = 309954.7129	Y = 690506.8606
29	X = 309938.8465	Y = 690471.8249
30	X = 309875.1248	Y = 690498.3245
31	X = 309838.0804	Y = 690471.1062
32	X = 309817.9828	Y = 690447.6538
33	X = 309714.4307	Y = 690406.4704
34	X = 309660.5767	Y = 690370.0778
35	X = 309677.5731	Y = 690336.9429

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

